

nogen Forrentning og Afdrag af en Byggesum, da deres Bygninger jo ere opførte paa Statens Regning, og ligeledes vil denne Betaling være betydelig lavere end den Betaling, der ydes for Alumnerne paa Blinde- og Døvstummeinstituttet. Jeg skal her kun sige, at jeg tror, man vil handle rigtigst lige over for Anstalterne ved at vente med at tage nogen definitiv Bestemmelse om, hvorvidt Betalingen skal ned sættes eller ej, indtil man kommer over den Overgangsperiode, i hvilken de kellerske Anstalter nu for Tiden befinde sig.

Med Hensyn til Sammensmeltningen har jeg allerede tidligere udtalt, at ogsaa jeg vilde finde det heldigt, om der skete en Sammensmeltning; men jeg skal i øvrigt sige, at ogsaa jeg tænker mig det paa den Maade, at det, selv om der skete en Sammensmeltning, kun var den øverste Spids, der sammensmeltedes. Da Forholdet jo er saaledes, at den ene Anstalt ligger ved Vejle Fjord og den anden ved Kjøbenhavn, er det jo naturligt, at hver især har sin selvstændige Bestyrelse, men jeg vilde ganske vist ønske, at de to Bestyrelser vare samlede under een Direktør; thi det lader sig, som den ærede Ordfører med fuld Ret bemærkede, ikke ret vel gøre, at Ministeriet skal føre Tilsyn i det enkelte, som det dog maa være ønskeligt, at der bliver ført, men det føres bedst af en dertil beskikket Mand. Men ogsaa dette vil det være fornuftigst at udsætte — deri er jeg ogsaa enig med den ærede Ordfører — til Anstalterne ere komne ud over den Overgangsperiode, i hvilken de for Tiden befinde sig.

Indenrigsministeren (Bramsen): Der er gjort to Anmærkninger fra Statsrevisionen vedrørende Indenrigsministeriet. Men den ene af disse har det høje Tings Udvalg ment ikke var rettelig gjort, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa den. Den anden angaar de ministerielle Kontorholdsudgifter, hvor der ankes over, at Kontorholdsudgiften er henvend 14,000 Kr. større end det bevilgede Beløb af 21,000 Kr. Dertil maa jeg oplyse, [at den hele Konto er jo af en meget vekslende og rent kalkulatorisk Beskaffenhed, idet meget jo kan forandre sig fra det ene Aar til det andet. Den væsentligste Grund til, at Overskridelsen er bleven saa stor, er den, at man i sin Tid, da de offentlige Arbejder bleve henlagte til Indenrigsministeriet, anslog de ved dette Departements Tilkomst forøgede Udgifter for lavt. Straks efter at det blev oplyst, at der var en Over-

skridelse og især, at denne Overskridelse var af væsentlig Beskaffenhed — allerede for to Aar siden — er der blevet søgt en Forhøjelse af Bevillingen til denne Konto, saaledes at den kunde blive 35,000 Kr., og jeg har Grund til at tro, at den Sum, som er forlangt dertil i Aar, under almindelige Forhold maa vise sig tilstrækkelig.

Ordføreren (Koch): Jeg skal blot over for den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet gøre opmærksom paa, at naar han sagde, at det ikke godt lod sig undgaa at overskride det Beløb, som bevilges til uforudsete Udgifter under Seminariefondet, kan det maaske være forbundet med Vanskeligheder at holde sig inden for denne Sum, men her er jo det Beløb Overskridelsen andrager, mere end selve den bevilgede Sum, og denne Konto har saa vidt mig bekendt altid været betragtet som bindende for Beløbets Vedkommende. Vel er det mig nu bekendt, at der har været søgt en Forhøjelse af denne Konto, men naar denne ikke bliver bevilget, er der jo ikke andet at gøre, end at gøre i alt sit bedste for at holde sig inden for Bevillingen.

Den højtærede Minister bemærkede, at der jo var en Mulighed for at kunne nedsætte Bidragene for Asylister, naar Staten vilde betale fuldt ud for alle de Alumner, som nu ikke betale fuldt ud eller slet ikke betale — saaledes forstod jeg den højtagede Minister. Jeg synes, at det vilde være en ret betænkelig Vej for Staten at komme ind paa, idet det vilde være et Præcedens for, at sligt ogsaa kunde ske for Alumner, der senere kom ind. Men hvad der for mig er afgørende, er dette, at saa vidt mig bekendt foreligger der en bestemt Overenskomst mellem den bevilgende Myndighed og Regeringen om, at foreløbig sættes dette Tilskud til Aandssvageanstalterne til 265,000 Kr. Det er et fast aarligt Beløb, som Ministeriet maa se at komme ud af det med, og naar der ikke er mere, er der ikke mere at faa. Vilde man nu fravige det, kommer man igen ind paa et Overvejelsens Stadium, som vil have sine Vanskeligheder, og dertil er der saa meget mindre Grund, som Nødvendigheden af at komme tilbage til dette Spørgsmaal om Statsbidraget vil komme til at foreligge, naar Bregninge Anstalten er færdig. Det er, saa vidt jeg erindrer, udtrykkelig forudsat under Forhandlingerne om Loven af 1898 og er vist ogsaa udtrykkelig udtalt i selve Loven, at saa skulde det tages under nærmere